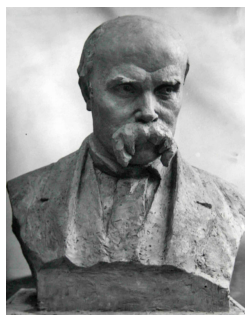

КОПАЙГОРЕНКО-ТРОЦЬЮК Іда Миколаївна (21. 09. 1928, с. Дзюнькове Погребищен. р-ну, нині Вінн. обл. — 30. 12. 2014, Київ) — скульпторка. Мати [Василя](#), бабуся [Артема Копайгоренків](#). Член НСХУ (1959). Закін. Київський художній інститут (1954; майстерня *М. Лисенка*). Відтоді — учасниця всеукр., всесоюз. та зарубіж. мистецьких виставок. Працювала 1963–85 секр.

Фотоілюстрації

бюро секції скульптури. На творчій роботі. Основна галузь — темат. станк. скульптура. Створювала багатофігурні композиції (вирізняються правдивістю, гостротою композиц. задуму), мемор. дошки. Окремі роботи зберігаються у Харків., Запоріж., Луган., Одес. ХМ, Нац. істор.-етногр. заповіднику «Переяслав» (Київ. обл.), ДТГ (Москва).

Основні твори

«Перше почуття» (1957), «Делегатка Першого з'їзду комсомолу» (1958), «Материнство» (1960-і рр.), «Своїми руками» (1960), «Голова» (1964), «Механізатор» (1971); барельєф А. Бучмі (1960-і рр.); мемор. дошки – Г. Павленку (1973), М. Ушакову (1975), Д. Демуцькому (1976); погруддя Т. Шевченка (1980-і рр.; усі – у Києві); пам'ятник родині Драгоманових (1995, м. Гадяч Полтав. обл.).

Рекомендована література

1. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. К., 2006.

[Л. О. Ломикіна](#)

Бібліографічний опис:

Копайгоренко-Троцюк Іда Миколаївна / Л. О. Ломикіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3313>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).